

FAVORABEL, -- räbl, a. 2. (fr. *Favorable*) Gunstig, gynnsam, bevägen.

FAVORISERA, v. a. 1. (fr. *Favoriser*) Gynna.

FAVORIT, -- i't, m. 5. Gunstling, älskling. Bildar en stor mängd sammansättningar, alltid under bemärkelsen af någonting, som man bäst tycker om, mest brukar, t. ex.: *F-dryck*, *-drägt*, *-färg*, *-hund*, *-häst*, *-idé*, *-ord*, *-rätt* (lifrätt), *-skald*, *-spel*, *-sång*, *-visa*.

FAXE, m. 2. (bot.) Se *Rågsvingel*.

FAYENCE, se *Faience*.

FE, f. 3. (fr. *Fée*) Diktad, qvinlig ande, enligt folksagan. Feerna tillhöra Gallien, Britannien jemte Irland, och stodo i närmaste förbindelse med alferna eller elfvorna, med hvilka de voro nästan identiska. Voro, liksom dessa sednare, af tvenne slag, dels goda, hvilka man föreställde sig som de skönaste fruntimmer i världen, dels onda, hvilka afmålades som de styggaste missfoster, man kan tänka sig.

Anm. Ordet härledes af somliga från det latinska *Fatua*, ital. *Fata*, god gudinna; enligt andra från det celtiska *Faer*, hexa.

FEBER, fébr, m. 2. pl. *febrar*. 1) Sådan slags sjukdom, vid hvilken i början förmärkes en stark kyla i kroppen, hvarpå följer en onaturlig hetta med förändrad hastig puls, mattighet och betydlig oordning i lifsförättningarna. *Hetsig*, *elakartad*, *intermittent f.* Svår, stark, häftig, *lindrig f.* *Hafva*, få f. *Häfva f-n hos någon*. *Gula f-n*, se *Gul*. (Fig.) *Skrämma f. på någon*, skrämma någon i högsta grad. — Bildar flera sammansättningar, såsom: Frossfeber, Rötfeber, Skarlakansfeber m. fl., hvilka på sina ställen ses. — *Syn*. Febersjukdom. — 2) De omväxlande symptom af köld och hetta, en feberpatient vid vissa bestämda tider under sjukdomens lopp är underkastad. Äfv. själfva tiden därför. *Jag ser på den sjuke*, all *f-n kommer nu snart*. — 3) (fig. fam.) a) Stark sinnesrörelse, ytterlig grad af otålighet. *Det ger mig f. blott all tänka derpå*. *Man kan riktigt få f.*, så länge låter han oss vänta. — b) (i högre stil) Stormande folkrörelse; äfv. hvarje häftig och otoglad lidelse. *En revolutionär f. hade angripit alla hufvuden*. *Frukta kärlekens f.* — *Ss. F-anfall*, *-anstöt*, *-sjuk*, *-sjukdom*.

FEBERAKTIG, a. 2. 1) Som liknar feber. *En f. sjukdom*. — 2) Som tillkännagifver feber. *En f. symptom*. — 3) Utsatt för febersjukdomar. *En f. natur*. — 4) (om person) Som har känning af feber. *Jag är i dag så f.* — 5) (fig.) a) (om person) Intagen af någon stark sinnesrörelse, försatt i ytterst otålig sinnesstämning. *Jag blir f.*, *blott jag tänker derpå*. — b) (både om person och sak) Ytterst orolig, stormande, otoglad. *Vår tid är f.* *En f. jämsning råder i folkets sinnen*.

FEBERAKTIGHET, f. 3. Egenskapen att vara feberaktig.

FEBERARTAD, a. 2. Se *Feberaktig*, 1, 2 o. 3, b.

FEBERDAG, m. 2. Den dag under en feber-sjukdom, då febern (bem. 2) angriper den sjuke.

FEBERDRIFVANDE, **FEBERDÄMPANDE**, a. 1. (mindre brukl.) Som fördrifver, dämpar feber. *F. medel*.

FEBERDRÖM, m. 2. pl. — *drömmar*, eller:

FEBERFANTASI, fébr-fanntasi', f. 3. 1) Falsk föreställning, framkallad genom inbillningens spel hos en feberpatient, under feberyrseln. — 2) (fig.) Irrande föreställning i en öfverspänd eller af passion upphetsad hjerna.

FEBERFRI, a. 2. 1) Fri för feber (bem. 2). *Patienten är nu f.* — 2) Säges äfv. om den tid, hvarunder en feberpatient är befriad ifrån febern. *F. dag*. *Under den f-a tiden*.

FEBERFRIHET, f. 3. Egenskapen att vara feberfri.

FEBERFROSSA, f. 1. De svåra skakningar af kyla, som en feberpatient erfar, innan feberhettan kommer.

FEBERGIFVANDE, a. 1. Som förorsakar feber.

FEBERHETTA, f. 1. Den öfverdrifna, plåg samma hetta, som följer på frossan i en febersjukdom.

FEBERRYSNING, f. 2. Rysning i hela kroppen, förorsakad genom en invertens känsla af köld, och som utgör en af symptomerna under feberfrossan.

FEBERTID, m. 3. Den tid under en febersjukdom, då febern (bem. 2) plågar den sjuke.

FEBERTÖRST, f. 3. Öfverdrifvet stark törst, som utgör en af feberns symptom.

FEBERYRA, f. 1. **FEBERYRSEL**, m. 2. En feberpatients yrande under febern.

FEBRUARIUS, -- arius, m. sing. Andra månaden i året, benämnd deraf, att under denna månad en försoningsfest (Februalia) firades i Rom, då reningsmedel (Februa), bestående i harts, beck, svafvel o. s. v., utdelades, hvarmed sedan husen genomröktes. I allmänhet skrives *Februari*, förkortadt af genitiven *Februarii*. *Februari månad*. *Den 20 Februari*. *I Februari hålles Distings marknad*.

FEBUS, fébuss, nom. propr. m. (grek. *Phoibos* 1) (myt.) Apollo, solens gud. — 2) (litter.) Se *Ordpräl*. Skrifves äfv. efter latinets *Phœbus*.

FEBUSERI, --- ri', n. 3. (litter. skämtv.) Jagt efter ordpräl.

FEBUSISK, a. 2. (litter. skämtv.) Se *Sevasande*.

FEDERAL, -- ál, a. 2. Som angår ett statsförbund. [Fœd —.]

FEDERATIV, --- i'v, a. 2. Hörande till ett statsförbund. [Fœd —.]

FEDERATION, --- tschón, f. 3. Statsförbund. [Fœd —.]

FEDERERAD, a. 1. Förenad till ett statsförbund. [Fœd —.]

FEDRÖTTNING, f. 2. En af feerna, som troddes herrska öfver alla de andra. Jfr. *Fe*.

FÉE, se *Fe*.

FEG, a. 2. 1) (om person) Som af fruktan undandrager sig en strid, hvartill man vore förpligtad. *F. menniska*, *soldat*, *krigare*. *En f. stackare*. — *Syn*. Se *Rädd*. — 2) Som röjer, uppenbarar, tillkännagifver sådan fruktan. *En f. handling*. — 3) (i det fornda språket) Öfver hvars hufud en snart förestående död sväfvat.

FEGHET, f. 3. 1) Egenskapen att vara feg (bem. 1 o. 2). — *Syn*. Fegsinthet. — 2) Feg handling.

FEGHJERTAD, a. 2. **FEGSINT**, a. 1. Som har ett fegt hjerta, sinne; feg.

FEGSINTHET, f. 3. Se *Feghet*.

FEGT, adv. På ett fegt sätt, med feghet. *Uppföra sig f.*

FEJA, fá'ja, v. a. 1. Göra ren medelst gnidning, skurning, skrapning. *F. ren en gevärspipa*. *F. af, upp*, se *Affeja*, *Uppfeja*. — *Fejande*, n. 4. [Fäja.]

FEJARE, m. 3. En, som fejar. Förekommer sällan, utom i sammansättningen Skorstensfejare. [Fäjare.]